

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm ngày 06/01/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 756

GIÁO DỤC CỦA PHẬT LÀ GIÁO DỤC CỦA BA ĐỜI

Giáo dục của Phật là giáo dục của ba đời. “Ba đời” ở đây chính là đời quá khứ, đời hiện tại và đời vị lai. Giáo dục của thế gian chỉ có giáo dục của một đời. Chỉ có giáo dục của Phật mới là giáo dục ba đời, mới là giáo dục viên mãn. Chúng ta xem sự thọ nhận hiện tại của mình như thế nào thì liền biết rõ nhân quá khứ đã tạo, biết rõ trước đây mình có bố thí tài, bố thí pháp, bố thí vô úy hay không. Trong hiện tại chúng ta tuy không giàu sang, nhưng của cải sung túc, trí lực cũng hơn người thì chúng ta biết trong đời quá khứ mình đã từng bố thí tài, bố thí pháp và bố thí vô úy. Muốn biết đời tương lai như thế nào, chúng ta xem ngay hiện tại mình có tích cực bố thí tài, bố thí pháp và bố thí vô úy hay không.

Nhân quả thông ba đời. Giáo dục của Phật chính là giáo dục nhân quả. Chúng ta thấy giáo dục của Phật không có sự ỷ lại, nương nhờ. Mỗi một hành giả học Phật đều phải nỗ lực phấn đấu, dè dặt cẩn trọng từ ngay trong khởi tâm động niệm của chính mình bởi vì tất cả đều kết thành nhân. Có nhân chắc chắn có quả. Gieo nhân xấu thì kết quả xấu. Gieo nhân tốt thì ắt có kết quả tốt. Dù người có tin Phật hay không tin Phật cũng đều nằm trong định luật nhân quả. Không phải người quy y Phật, tin Phật thì được Phật che chở, còn người không phải là đệ tử Phật thì không được Phật che chở. Đó chỉ là cách nghĩ của người không thông hiểu.

Từ một chúng sinh phàm phu thường tình cho đến chư Phật Bồ Tát đều sống trong định luật nhân quả. Người xưa nói: **“Bồ Tát sợ nhân, chúng sinh sợ quả”**. Bồ Tát trước khi làm bất cứ việc gì cũng suy xét xem việc làm của mình có tạo ra nhân bất thiện, nhân không tốt hay không. Bồ Tát rất cẩn trọng khi tạo nhân, chính nhờ vậy mà Bồ Tát không bị nhân quả làm cho phiền phức. Chúng sanh chúng ta thì tùy tiện, thích làm theo thị hiếu của mình. Đến khi quả đến rồi thì lúc đó mới sợ, chạy đi cầu thần khẩn Phật van xin nhưng van xin cũng không được. Chúng ta phải hiểu rõ điều này.

Học Phật là học giác ngộ, học sự sáng suốt minh bạch chứ không phải học Phật để được ỷ lại, nương nhờ. Đa phần người học Phật đều có tâm thái ỷ lại, nương nhờ cho nên tạo thành mê tín, mờ mịt. Đối với những việc rất rõ ràng tường tận thì chúng ta lại mơ mơ hồ hồ, tin theo những điều tà vạy. Ở Bắc Giang có một hủ tục. Khi một người chết thì họ bắt một con cóc to, thầy cúng viết một lá bùa, cho vào miệng con cóc, khâu miệng nó lại rồi chôn con cóc cùng người chết để con cóc mang tờ giấy đó đi trình báo Diêm Vương. Gần đây, lại có vụ Cha Mẹ muốn con dễ nuôi thì phải cắn đứt ngón tay út của con.

Người học Phật là học trò chân chính của Phật thì phải kiểm soát ngay từ khởi tâm động niệm của mình, đời sống chánh đại quang minh, không có gì mờ ảo. Những phong tục tập quán tốt thì chúng ta duy trì phát triển, những gì không hay thì chúng ta không duy trì phát triển. Ví dụ những phong tục như: Ngày Tết không được quét nhà, người xông đất phải có tên hay tên tốt... Người đầu tiên đến xông đất tên là “*Tài*” thì chủ nhà rất vui, một lúc sau người thứ hai đến tên là “*Quan*”, ghép lại thành “*Quan Tài*” thì họ thất kinh hồn vía. Người tốt nhưng tâm có tốt hay không hay tâm toàn là sát đạo dâm. Chúng ta phải hết sức phản tỉnh. Vào dịp lễ Tết, người ta đi bái thần bái Phật khắp nơi nhưng không đi thăm hỏi Cha Mẹ, không đi hỏi thăm các bậc trưởng bối. Vậy thì không đúng!

- **Giáo dục của Phật chính là giáo dục nhân quả.**
- **Giáo dục của Phật chính là giáo dục chuyển ác thành thiện.**
- **Giáo dục của Phật chính là giáo dục chuyển mê thành ngộ.**
- **Giáo dục của Phật chính là giáo dục chuyển phàm thành Thánh.**

Nhiều người học Phật nhưng cái gì cũng sợ, họ sợ ma, sợ quỷ. Ta và tất cả chúng ta đều cùng một thể tánh thanh tịnh cho nên có thể cùng tồn tại và phát triển. Ma quỷ họ ở thế giới của họ. Chúng ta ở thế giới của chúng ta, không cản trở, tổn hại lẫn nhau. Chúng ta nghe thầy bói nói thì liền tin ngay, rất dễ bị gạt. Có người nói với tôi: “*Hôm nay con đúng là ngu. Nhà máy mất điện nên con đi coi bói. Ông thầy bói nói ông xã có vợ bé. Con về nhà thức trắng đêm, người phờ phạc, không đi làm được*”. Đó thật là ngu! Tự nhiên đi nghe người ta phán. Người ta phán tốt thì mình vui vẻ, người ta phán xấu thì mình buồn, bất an. Đa phần người ta phán xấu. Người ta phải tạo ta sự ly kỳ để chúng ta có sự cần cầu, từ đó lấy tiền của chúng ta. **Chúng ta đừng bao giờ đem vận mạng của mình để cho người khác phán. Chúng ta phải là người quyết định vận mạng của mình, kể cả tương lai gần và tương lai xa. Người học Phật phải như vậy!**

Hòa Thượng nói: “*Người học Phật nhiều năm, đi coi bói mà còn về nhà khen thầy bói nói hay, nói đúng. Đáng nhẽ phải khóc một trận vì xấu hổ, vì tu hành mà không thay đổi được vận mệnh của mình. “Cảnh tùy tâm chuyển”. Tâm của mình phải chuyển được hoàn cảnh. Đó mới chỉ là công phu thấp. Nếu học Phật mà không chuyển được hoàn cảnh thì chưa có công phu*”.

Mấy năm trước, tôi đi khám bệnh ở bệnh viện. Sau khi bác sĩ kiểm tra các chỉ số, bác sĩ hỏi tôi đầy lo lắng: “*Thầy có sao không? Thầy có biết là mình có thể chết bất cứ lúc nào không?*”. Tôi bình tĩnh trả lời: “*Tôi biết rồi! Tôi đã chuẩn bị từ lâu rồi*”. Cô bác sĩ nghe thấy tôi nói vậy thì rất ngạc nhiên. Nếu lúc đó chúng ta khẩn trương, bàng hoàng, sững sốt, van xin thì cũng không thay đổi được điều gì. Một năm sau tôi đi tái khám, cô bác sĩ rất ngạc nhiên vì thấy chức năng tim của tôi tốt hơn nhiều. Tôi không cần cầu.

Học Phật thì phải có một sự phản tỉnh, nhìn thấu mọi sự việc sự vật, khởi tâm động niệm đều phải tường tận, rõ ràng. Trong đời sống của chúng ta, tạo nhân xấu thì nhận quả xấu, mọi khởi tâm động niệm đều là việc tốt thì chắc chắn hiện tại và tương lai nhất định sẽ tốt. Khi chúng ta trồng cây thì “*Nhất nước,*

nhì phân, tam cần, tứ giống”. Chúng ta làm đất thật tốt, loại bỏ đất cần cỗi thì cây phát triển tốt. Tôi trồng cây bồ công anh, cây phát triển rất tốt, hái lá liên tục.

Cuộc sống của chúng ta, khởi tâm động niệm của chúng ta có đúng như lời Phật dạy hay không? Khởi tâm động niệm không có tự tư tự lợi. Khởi tâm động niệm không có danh vọng lợi dưỡng. Khởi tâm động niệm không có hưởng thụ năm dục sáu trần. Khởi tâm động niệm không có tham sân si mạn. Khởi tâm động niệm của chúng ta đều vì chúng sinh thì tương lai gần và tương lai xa đều tốt đẹp.

Chúng ta phải nhớ: Đừng bao giờ cầu cúng quỷ thần, cầu cúng Phật Bồ Tát để van xin. Ngày nào tôi cũng cúng chúng sinh, ngày ngày cúng cửu huyền bách gia trăm họ. Ngày ngày trước khi ăn sáng, tôi cúng cửu huyền thất tổ để bày tỏ tri ân, tưởng niệm, không có ý niệm cầu phước, lo lót nịnh bợ. Tôi dâng hoa cúng Phật với tâm tri ân Phật, không van xin. Tâm của chúng ta tốt thì tự nhiên đã hình thành phước báu.

Hòa Thượng nói: *“Giáo dục của Thích Ca Mâu Ni Phật không chỉ là một đời, một kiếp. Phật nói cho chúng ta biết đời quá khứ, đời hiện tại, đời vị lai. Giáo dục của Phật là giáo dục viên mãn. Chúng ta cần nhận biết có đời quá khứ, có đời hiện tại, có đời tương lai thì phải biết vì đời sau mà nghĩ tưởng, không những nghĩ cho tương lai gần mà phải vì tương lai xa.”*

Hoà Thượng nói: *“Con người có đời trước, cũng có đời tương lai. Tuy chúng ta không biết những việc đời trước nhưng những tập khí của đời trước thỉnh thoảng khởi hiện hành”*. Vậy thì ngay đời này của chúng ta sẽ hình thành những tập khí của đời sau. Đời này lười biếng, chệnh mảng, nhếch nhác thì đời sau cũng lười biếng, chệnh mảng, nhếch nhác. Nếu chúng ta biết đời trước mình đã lười biếng, chệnh mảng, nhếch nhác thì đời này phải luôn luôn thúc dục, phấn đấu.

Hòa Thượng nói: *“Thí dụ chúng ta nằm mộng thấy có nhiều cảnh giới mà chúng ta chưa từng thấy qua. Đó chính là do nghiệp lực của chúng ta biến hiện ra. Những giấc mộng lạ đến từ kiếp trước, đời trước của chúng ta. Bất cứ một chúng sanh nào, dù ở bất cứ một cõi nào, cõi Trời, cõi Người, cõi Địa Ngục, cõi Ngạ quỷ, cõi Súc Sanh đều thọ nghiệp, đều bị nghiệp lực lôi kéo, sanh tử tử sanh không ngừng nghỉ trong cảnh luân hồi. Phật nhìn thấy chúng sanh chúng ta thấy chúng ta là những kẻ đáng thương”*. Chúng ta thử nghĩ xem mình có chân thật đáng thương không?

Chúng ta thường nói rằng mình cần phải tự làm chủ, sống tự tại, thoải mái, không bị ràng buộc. Chúng ta có chân thật tự làm chủ, sống tự tại, thoải mái, không bị ràng buộc hay không? Cuộc sống của chúng ta đang bình yên thì bị xáo trộn bởi bệnh khổ, con cái... Vậy thì chúng ta có tự mình làm chủ được không? Tất cả đều do nghiệp lực làm chủ, chính mình không làm chủ được. Chúng ta đã biết như vậy thì phải tạo ra thiện nghiệp, làm những việc tốt đẹp để không bị nghiệp xoay chuyển. Ví dụ chúng ta ham ngủ, hay tật đố, hay sân si thì chúng ta phải tìm cách đối trị những tập khí này. Chúng ta ngủ ít đi, chúng ta hài hòa, bao dung, tha thứ. Đó là cách để đối trị tập khí.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta bị nghiệp lực trói buộc ở trong sáu cõi, một tự tại cũng không có, một chút làm chủ cũng không có. Chúng ta mơ mơ hồ hồ đến thế gian này, rồi đây không khéo thì cũng mơ mơ hồ hồ mà ra đi. Vậy thì chúng ta không làm chủ được chính mình**”.

Chúng ta thường tự nói: “*Thôi! Để cho số phận định đoạt, để cho số phận an bài*”. Phật Bồ Tát thì khác. Phật Bồ Tát chủ động vì các Ngài nguyện lực làm chủ. Phạm phu chúng ta do nghiệp lực làm chủ. Nghiệp lực chính là hành động tạo tác của chúng ta. Ví dụ: Chúng ta thích shopping thì thường hay đi shopping. Người thích đánh bài thì đi vào sòng bạc. Người thích vũ trường thì đi vào vũ trường. Đó đều là nghiệp lực sai khiến, nghiệp lực làm chủ.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta không làm chủ được vì nghiệp lực lớn hơn nguyện lực**”. Vậy chúng ta làm thế nào để khắc chế nguyện lực phải lớn hơn nghiệp lực? Khởi tâm động niệm của mình, hành động tạo tác của mình phải là 60%, 70% cho người. Đó là nguyện lực lớn hơn nghiệp lực. Nếu khởi tâm động niệm của mình, hành động tạo tác của mình đến 60%, 70% đều là nghĩ cho bản thân mình thì nghiệp lực lớn hơn nguyện lực. Muốn nguyện lực làm chủ thì khởi tâm động niệm của mình, hành động tạo tác của mình phải là 60%, 70% cho người. Nếu Khởi tâm động niệm của mình, hành động tạo tác của mình đều là vì ta, vì con của ta thì xong rồi.

Bao giờ nguyện lực thắng được nghiệp lực? Chúng ta tự tác tự thọ, tự làm tự chịu, tự nỗ lực phấn đấu, đẩy cao nguyện lực, thắng nghiệp lực. Phật Bồ Tát không giúp được chúng ta. Chúng ta phải tự thay đổi, tự đổi trị tập khí của mình.

Tôi đã từng đổi trị tập khí của mình. Thay vì làm 2 mét thì làm 4 mét, không cho bản thân thương lượng, nếu thương lượng thì sẽ phải làm gấp đôi. Nếu khởi ý niệm “*ngày mai làm tiếp*” thì tôi phải hoàn thành công việc trong hôm nay. Tôi khắc chế sự lười biếng, chểnh mảng của mình. Nếu chưa hết việc thì phải làm vào buổi tối, làm cho đến khi hoàn thành công việc trong ngày.

Chúng ta bị nghiệp lực chi phối, lười biếng, chểnh mảng, nhếch nhác, phóng túng, bất cẩn thì nghiệp lực thắng nguyện lực. Phật Bồ Tát nguyện lực làm chủ, cho nên các Ngài tự tại. Chúng sanh đầu thai thành heo, hoàn toàn không hề làm chủ, chẳng qua là do nghiệp lực. Cho nên chúng ta phải cảnh giác. Chúng ta mơ mơ hồ hồ đến, rồi mơ mơ hồ hồ ra đi.

Phật nói với chúng ta: “**Con người có đời trước, có đời sau. Sự việc của đời này không phải là việc lớn vì nghiệp lực đã an bài. Sự việc của đời sau mới là việc lớn**”. Ta phải quyết định đời sau có thân tướng vàng ròng. Chúng ta phải tuân thủ giáo huấn của Phật Đà, đem nghiệp lực chuyển biến thành nguyện lực. Lần này ta đến thế gian này không phải đến để trả nghiệp mà đến để hi sinh phụng hiến. Ngay đời này chúng ta đến để chuyển nghiệp lực thành nguyện lực. Ngay đời này chúng ta đến để hi sinh phụng hiến. **Chúng ta có mặt trên cuộc đời này để làm đẹp hơn cho cuộc đời.** Vậy thì ngay đời này là thừa nguyện tái lai, nguyện lực tái lai, có thể làm chủ ngay cuộc sống của đời này.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!